

værdiger vort Forslag et Ord. Det kan jeg ikke forstaa, det er og vedbliver bestandig at være mig ligesaa ubegribeligt, som Cirkulens Kvadratur, et Perpetuum mobile og andre saadanne store Spørgsmaal. Sæg under det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) alt muligt Godt, men jeg kan ikke negte, at jeg under ham ikke den Fornøielse at se Indenrigsministeren sætte sig ved hans Fødder og modtage hans Undervisning i Visnepolitik. Vi skulle nu sende dette Lovforslag over i det andet Thing. Hvor tilbøieligt det andet Thing end er til at slutte sig til Ministeriet og ærlig og redelig stræber at følge det i alle Henseender, haaber jeg dog, at det vil sætte sig paa det saglige Standpunkt, og at det vil skænke Lovforslaget en omhyggelig Behandling. Det kjender jo det Vidnesbyrd, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) har givet Udvalget; det veed jo, hvilket velvilligt Ore det Flertal, der repræsenterer dette Thing, har for alle Indvendinger og Forbedringer, som det maatte gjøre. Jeg haaber, at det ikke lader sig forlede til at hvide den høitagtede Indenrigsminister en falsk Understøttelse ved ikke at ville indlade sig paa en saglig Behandling. Jeg siger, at det vil være en falsk Understøttelse; thi naar en Mand er inde paa den urette Vej, saa er det en falsk Understøttelse, naar man lader ham vedblive at gaa den Vej, og det er en rigtig Understøttelse, naar man ser at faae ham ind paa den rette Vej. Det vilde dog være altfor galt, naar ikke blot den høitagtede Indenrigsminister, men ogsaa det andet Thing skulde sætte sig ved Fødderne af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og af ham modtage Undervisning i Visnepolitik.

Jørgerslev: Jeg har allerede i Betænkningen havt Velighed til at udtale mig som Mindretal tilstrækkeligt til at antyde, at jeg ikke vil stemme for dette Lovforslags endelige Vedtagelse her i Thinget, og jeg skal i saa Henseende henvise til de Bemærkninger, der i Betænkningen ere gjorte; jeg behøver vel ikke at begrunde det nærmere, end det allerede er sset, men skal dog tillade mig at tilføie en enkelt Bemærkning. Det er oftere blevet forlangt af os her, at vi, skøndt i Mindretal, skulde stemme for et Lovforslags Overgang til Landstthinget, fordi vi ikke burde modsætte os, at det kom under Overbeetelse i Landstthinget. Dette Standpunkt kan jeg imidlertid ikke indtage nu, og jeg maa dels af formelle, dels af reelle Grunde modsætte mig Lovforslagets Overgang. Jeg kan gan-

ste vist erkjende, at jeg har stemt for Lovforslags Overgang til Landstthinget, selv om der er Et og Andet deri, som jeg har været uenig i; men jeg tror ikke, at et Lovforslag bør gaa over til det andet Thing — med Finantslovsforslaget er det en anden Sag; der gjøre særlige Forhold sig gjældende — naar det er i en saadan Skikkelse, at vi absolut maa ønske, at det ikke opbøtes til Lov. Jeg tror, at den rigtige Stilling er her at stemme mod Lovforslaget. Jeg skal tillade mig nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til de Principer, der have været under Omtale ved 2den Behandling, ikke fordi jeg ønsker at angribe andre ærede Medlemmers Standpunkt, men fordi jeg ønsker at sige Noget til Forsvar for mit eget, fordi det ganske vist delvis er blevet misforstaaet. Den ærede Ordfører har ikke kunnet se det mindste Andet, end at det Standpunkt, jeg og et andet æret Medlem af Udvalget indtog, var, at vi vilde opgrave den gamle Næringsstat. Han har ogsaa betegnet Standpunktet tilstrækkeligt for at antyde, at det er det Standpunkt, han mente, at vi stod paa. Jeg maa tillade mig at sige, at det er ikke rigtigt. Det, vi have hentydet til, og hvad vi have ønsket skulde ske, var, at man ikke udelukkende lagde hele den vøgende Skattebyrde over paa Personerne og tog Staten ved personlige Paalæg, men at man fordelte Staten paa Eiendommen, Bedriften og Personerne. Nu maa jeg tillade mig at bemærke, at da jeg forleden ligeoverfor den ærede Ordfører udtalte netop i Forbindelse med den ærede Ordførers Udtalelser om Næringsstaten, at Hartkornsstaten var saa god en Næringsstat som nogen, tilføiede den ærede Ordfører, at den var tilbøielig en Eiendomsstat, og det kan jeg meget vel erkjende. Men jeg vil spørge, om ikke den Skat, som vi have antydet Udføreligheden af, faar ganske den samme Karakter som Hartkornsstaten. Kan den ærede Ordfører se Forskjellen paa Hartkornsbeskatningen og den kommunale Beskatning af Skovene og anden Landbobeidrift, som jeg har udtalt mig for, og vil man i Byerne ikke i Reglen netop kunne knytte Staten til Eiendommen? Og dertil maa jeg spørge den ærede Ordfører, som citerede den norske Lov, om han ikke i den har set, at man meget vel kan lægge en Skat paa Bedriften, som knytter sig til Indtægten eller rettere til Gjennemsnittet af Indtægten af Bedriften i en Række? Det forekommer mig, at han maa indrømme, at den Skat, jeg talte om, maa komme til at blive tilsvarende til og hvile paa et lignende Grundlag som Hartkornsstaten. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem har havt Ret i at sige, at vi kun vilde gaa tilbage til Standpunktet Næ-